

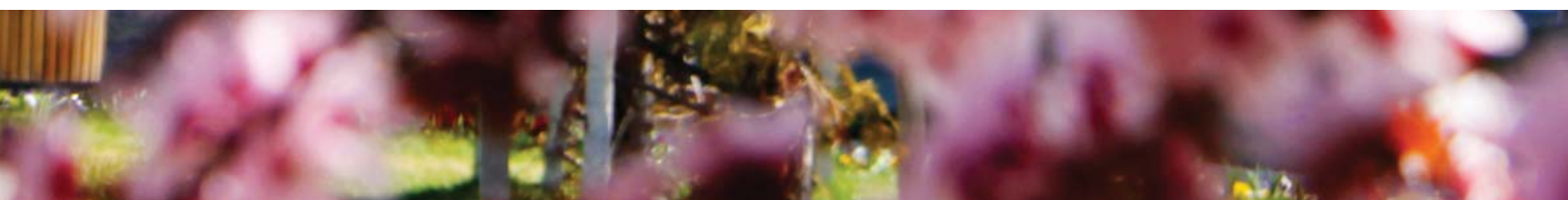

ATILIM
ÜNİVERSİTESİ

KADRIYE ZAİM
KÜTÜPHANESİ

Kütüphane Bülteni - Sayı:5
Emre Hasan Akbayrak Özel Sayısı

İçindekiler

3 Özlemle...

6 Sevgili Emre - Osman KUTLU

10 Editör Notu - Banu ÇERMİKLİ

12 Hayatına Dokunulması - Aysel ŞENOĞLU

14 Yaşamı Fark Et - Betül GÜRAN

16 Veda... - Gizem TELLİ

17 Emre Hasan Akbayrak - Uğur KÖSE

Sevgili Emre;

Şu an seni anmak için bu satırları yazdığımı inanamıyorum.

Bu anî gidişin beni derinden sarstı. Benim için sadece bir yönetici değildin, biz iyi birer yol arkadaşıydık.

Yolumuz şimdilik ayrıldı; ama o bitmeyen enerjin ve kararlı duruşun bize miras kaldı.

Seninle planladığımız kütüphanecilik ve kültürel miras alanlarındaki çalışmalarını sensiz; ama bıraktığın o güzel enerjinle gerçekleştirmek için elimden geleni yapacağım. Ve sen bunu, umut ediyorum ki görüyor olacaksın...

Editör Notu

I'm Learning To Fly But I Ain't Got Wings*

Birkaç sayı önceki Editör Notu yazımda “başın sağ olsun” cümlesini yazmış, anlamını dilim döndüğünce açıklamaya çalışmıştım. O yazıyı yazdıktan sonra hem sevgili babacığım M. Hasip Çermikli'yi hem de kıymetli direktörüm Emre H. Akbayrak'ı kaybettim. Elbette yazıyla bir ilişki kurmuyorum; ama çok acı bir tesadüf olduğunu da görmezden gelemiyorum.

Bu yazıda sizlere bir galat-ı meşhur örneği vermeyeceğim. Bunun yerine hayatıma dokunmuş iki kıymetli insandan ve anî gidişlerinden söz edeceğim.

Hayattaki enerjim, gülen yüzüm, ilk öğretmenim, hayatımdaki bütün güzelliklerin sahibi babacığım çok erken bıraktı gitti bizi. Ne oldu, nasıl oldu diye anlamaya çalışırken aynı şeyi diğer öğretmenim Emre Bey yaptı. Çok anî, çok acı ve çok büyük bir kayıpla baş başa bıraktı bizleri. Eminim böyle olsun istemezdi. Daha yapacak çok işimiz vardı. Yazılacak makaleler, planlanan etkinlikler, hazırlanacak bültenler... Şimdi onun hatırasına duyduğum saygıya ve öğrettiklerine hürmeten devam etmeye çalışıyor, eksik bir şey yapmamak için sürekli kendimi kontrol ediyorum. Zira eksik kalanları tamamlamak için; “Banu Hanım, bi' bakar mısınız?” diye seslenecek direktörüm artık ebedî istirahatine çekildi.

Her ne kadar hüznü bir şeyler yazmak istemesem de beceremiyorum. O yüzden daha fazla uzatıp sizleri de kendimi de üzmem istemiyorum.

Desteyiniz, güveniniz ve öğrettikleriniz için minnettarım Emre Bey. Kahkahalarınıza denk gelmek, müzik üzerine sohbet edebilmek, tartışıp sonra orta yolu bulabilmek, beğenilen şarkıları birbirimize göndermek çok keyifliydi. Artık her Tom Petty dinlediğimde aklıma sadece siz geleceksiniz. :) Sizi hep yüzümde bir tebessümle anacağım. Her şey için teşekkür ederim Emre Bey. İyi ki varsınız hocam.

Başımız sağ olsun. Siz hatıralarımızda hep var olun.

Sevgiyle...

*Tom Petty – Learning To Fly

Hayatına Dokunulması

İnsanın hayattaki değerleri ve hedefleri içsel hakemleridir. Bizi biz yapan, içimizden geldiğince yaşamamızı sağlayan yegâne unsurlar değerlerimizdir. Bazen alışkanlıklar ve değerler birbiriyle karıştırılabiliyor. Alışkanlıklardan vazgeçebiliriz; fakat değerlerimizden farkındalık çerçevesinde vazgeçemeyiz. Tabii ki zamanla yaşanan tecrübeler, değerlerimizde değişimler ve gelişimler olmasını sağlar ve sağlamalıdır. Bu durum insanlık açısından oldukça değerlidir. Fakat hiçbir alışkanlıktan yaptığımız şeyler ya da davranışlarımızla karıştırılmamalıdır. Değerlerimiz bizimdir ve bizim için en iyisi, en gereklisidir. Fakat iyi olanların yanı sıra bize ve çevremize yaramayan; hatta zarar veren birtakım alışkanlıklarımız olabilir.

Benim için bu alışkanlıklardan biri sigara kullanımıydı. Yaklaşık 15 yaşımdan itibaren, yani 20 yıldır sigara içen biriydim. Tabii ki bu durumun fiziksel ve psikolojik açıdan sağlıksız, gerek ekonomik gerek sosyal açıdan zarar verici ve küçük düşürücü vb. zararları olduğunun her akli başında insan gibi bilincindeydim. Defalarca bırakma teşebbüslerim olmuştu; fakat başaramamıştım. Bırakmam gerektiğini söyleyen sevdiklerime, çevreme; ama özellikle kendime kulak asmayı, iradeli bir insan olduğumu düşündüğüm hâlde bu konudaki zayıflığım hayret ettiğim bir durumdu.

Peki, bunun Emre Bey ile ne alakası var?

Emre Bey'i üniversite yıllarımdan itibaren, 10 yılı aşkın süredir tanırdım. Kendisini o zamanlardan beri mesleğim ve camiamız adına yaptıklarından dolayı takdir ile takip ederdim. Ne mutlu ki yıllarca birlikte çalışma fırsatımız da oldu. Ve bu yıllarda da mesleğim adına bıkmadan, yorulmadan çalışmasına yakından şahit oldum. Birlikte güzel işler başardığımız kanısındayım.

Bu yazıda onunla ilgili değinmek istediğim konu ise kendisinin sigaraya olan tavır. Neredeyse her toplantıda, her konuşmamızda lafı bir şekilde sigara içilmesine getirir ve bununla ilgili önlemler almaya çalışırdı. Konu, mesai saatlerine ve kurallara uyulmasıyla ilgili gibi görünse de sanırım içten içe sözlerindeki doğruluk payını asla yadsımadım. Yıllar süren bu süreçte, bu gereksiz alışkanlığım konu-

sunda bende bir farkındalık yarattığını düşünüyorum. Tabii ki o sürekli söylediği ya da bırakın dediği için değil; (kesinlikle öyle bir yaklaşımı olmamıştı) ama yazının başında da belirttiğim gibi sağlık, sosyal ve ekonomik sebepler, çevremde görüp duyduğum sıkıntılar, okuduğum kitaplar vb. nedenlerle birleşince kendisinin bu telkinlerinin de yeterince etkili olduğunu düşünüyorum.

2022 Kasım ayının ortasından itibaren sigaradan kurtuldum. “İçer misin?” diye sorulduğunda ya da ikram edildiğinde, sigara gibi bir zehrin ikramı olur mu? Tartışılır, reddediyorum ve bu tavrımla gurur duyuyorum. Sanırım bize ve mesleğimize sayısız katkılarının haricinde, hayatıma dokunduğunu hissettiğim noktalardan biri budur. Bunun için kendisine çok teşekkür ederim.

Yaşamı Fark Et

“Bir başka insanı, olanlara onun gözüyle bakmadan, derisinin içine girip orada dolaşmadan, asla gerçek anlamda anlayamazsınız.” demiş Harper Lee. Harper Lee’nin “Bülbülü Öldürmek” adlı harika eserini okuduysanız bu cümleyi başucu-
nuza koymuş olduğunuzu düşünüyorum. Mesela; hiç düşündünüz mü, bilmiyorum. Sabahları içimiz ısınsın diye içtiğiniz çayda kimlerin el izi var? İçtiğiniz kahvenin tanelerini kimler, nereden topluyor? Gömleğinizi iliklerken yakanızdaki etiketin ardındaki insan emeğini düşünün ve kendinize şu soruları sorun; Bu gömlekte ne-
lerin ve kimlerin emeği var? Dünyanın neresindeler? Nasıl bir yaşam sürdürüyor-
lar? Sizi istediğiniz yere götüren uçağın pilotu kim? Ofisinizde çayı kim demliyor? Marketteki rafları kim dolduruyor? Mahallenizi kimler temizliyor? Etrafınızdaki her şey nasıl bir yaşam sürdürüyor? Ve gün boyunca bunu düşünmeyi bir dene-
yin. İnanın bu düşünce, etrafımızdakilere “insan” olarak bakmanın ve başkaları-
nın duygularını duymamızın yolunu açıyor. Çünkü bazen ne olduğumuzu unuta-
biliyoruz. Çevremizdeki insanların elbette birer unvanı, görevi var. Lâkin önemli olan onlara insan olduklarını bilerek bakabilmektir. Genelde hüznü içeren içerikler yazmayı pek tercih etmem. Hüznümü çabucak içimde yaşar ve bitiririm. Çünkü yaşam üzölmek için çok kısa. Maalesef hayatın ne kadar kısa ve şaşırtıcı oldu-
ğunu yakın zamanda yaşadığımız acı bir kayıp ile yeniden hatırladım. Kütüphane Direktörümüz değerli Emre Hasan Akbayrak’ı anî bir şekilde kaybetmenin acısı tüm sevenlerini derinden üzdü. Yalnız her ne kadar hüznü dolu günler yaşamış olsak da hayat geride kalanlar için devam etmek durumundadır. Örneğin; sabah işe koştururken metro merdivenlerini zorlukla inmekte ya da çıkmakta olan bir ihtiyarı fark etmeyebilir; uzaklardaki bir ülkede trajik bir depreme, savaşa iliş-
kin haberi dinleyip birkaç saniye yüzümüzü ekşittikten sonra ekonomi haberlerine geçtiğimizde trajedinin boyutlarını hemen unutabiliriz. Çünkü hayat biraz böyledir. Bana sorarsanız ölümlü her şeyi eşit kıldığı bu âlemde yapmamız gereken en de-
ğerli şey nedir, biliyor musunuz? Önünde sonunda bir gün, yaşamdaki görevimiz sonlanıp bu dünyadan ayrıldığımızda hafızalarda güzel hatırlanacak şekilde hoş bir yaşam sürdürmektir. Yaşam ve ölüm hepimiz içindir; sadece biteceği an belli değildir. Sonuçta ölmek de doğmak kadar normal bir süreçtir. Aramızdan ayrılı-
şıyla yaşamın ne kadar şaşırtıcı olduğunu tekrar hatırlamama vesile olan sevgili

Direktörüm Emre Hasan Akbayrak'a verdiği destekler için her zaman minnettar kalmışım.

Eğer kendisiyle son kez konuşma şansım olsaydı, şu cümleleri tekrar söylemek isterdim:

- ✓ Çalışma hayatında, her koşulda yeniliklere açık olduğunuz için teşekkür ederim.
- ✓ Özgür alanlar bıraktığınız için teşekkür ederim.
- ✓ Yaptığım projelerdeki destekleriniz için teşekkür ederim.
- ✓ Çalışanlarınızı her koşulda düşündüğünüz ve elinizden geldiğince en iyisini yapmaya çalıştığınız için teşekkür ederim.

Veda...

Emre Bey ile çok kısa bir süre beraber çalışma şansı bulsam da onu hep, yeni fikirlerle açık oluşuyla, karşısındakini dikkatle dinlemesiyle, tok sesi ve güler yüzüyle hatırlayacağım.

Kütüphanecilik mesleğine olan aşkıyla bizlere de mesleği daha çok sevdirmesi, bizleri devamlı yeni bir şeyler yapmaya, üretmeye teşvik etmesi her zaman aklımda yer edinecek ve saygı duyduğum, örnek aldığım bir meslektaşım, müdürüm olarak meslek hayatımdaki önemli insanlardan biri olarak kalacaktır.

Huzur içinde yatın Emre Bey, sizi hiç unutmayacağız.

Emre Hasan Akbayrak

“Sanma ki ölüm yok olmaktır.

Aslında Hak'ta kaybolup hep var olmaktır.” (Hz. Mevlana)

Değerli meslek büyüğümüz, sevgili Emre Hasan Akbayrak aramızdan kısa bir süre önce ayrıldı. Vefatının üzüntüsü hâlâ ilk günkü gibi taze içimizde. Mesleğini seven, yeni bir şeyler keşfetmek isteyen, bunun için çaba sarf eden bir insandı. Onun bizlere aktaracağı daha birçok bilgi, birikim ve deneyimleri mutlaka olacaktı. Buna istinaden Emre Bey'in mesleki kariyeri ve yapmış olduğu faaliyetlerden bahsedeceğim.

Emre Hasan Akbayrak, 13 Temmuz 1968'de Samsun'da dünyaya geldi. Samsun Anadolu Lisesi'nden 1988 yılında, Hacettepe Üniversitesi Kütüphanecilik Bölümü'nden ise 1995 yılında mezun oldu. Yüksek lisans derecesini 2005 yılında Hacettepe Üniversitesi Kütüphanecilik Anabilim Dalı'ndan almıştır.

Kariyerine 2001 yılında Orta Doğu Teknik Üniversitesi Kütüphanesi'nde referans kütüphanecisi olarak başlamıştır. Dört yıl sonra, 2005 yılında, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Süreli Yayınlar ve E-Kaynaklar Bölüm Başkanlığı yapıp bir yıl sonrasında ise müdür yardımcılığına terfi etmiştir. 2006-2015 yılları arasında ODTÜ Kütüphanesi Müdür Yardımcılığı görevini yürütmüş ve 2016 Şubat ayı sonunda kütüphanede sosyal yardım kütüphanecisi olarak görev yapmıştır. 1 Mart 2016 tarihinde Atılım Üniversitesi Kadriye Zaim Kütüphanesi Direktörü olarak çalışmaya başlamıştır.

2002 yılından itibaren ANKOS (Anadolu Üniversite Kütüphaneleri Konsorsiyumu) bünyesinde çeşitli veritabanları için kilit kişi olarak görev almıştır. 2006 yılından itibaren Türk Kütüphaneciler Derneği'nde çeşitli görevlerde bulunmuştur ve vefatına kadar Türk Kütüphaneciler Derneği Başkan Yardımcılığı görevini sürdürmüştür.

Emre Hasan Akbayrak teknolojiden uzak olmayan, yeniliklere açık, bu yapısını mesleğiyle bütünleştiren değerli bir kütüphaneciydi. Kendisine ait <https://bluesyemre.com> adlı blog sayfası bulunmaktaydı. Bloğu; genellikle önemli referans değeri olan, yetkin, göz atılabilir ve eğitici veya günlük soruları yanıtlamayı amaçlayan bilgilerle dolu ücretsiz siteleri de içeren bir sayfadır. Bu blogtaki bağlantıların çoğu, bir kütüphaneci olarak hayatında sıklıkla kullandığı kaynaklardır. Diğer bağlantılar ilgi alanlarını, bazılarının ilginç bulabileceği ek kaynakları ve boş zamanlarında yapmaktan hoşlandığı konularda bağlantılar içerir.

Mesleğinin bir parçası ve ilgi alanının da olmasından dolayı sosyal medyayı çok etkin kullanmaktaydı. Çeşitli ulusal ve uluslararası kaynaklarda yayınlanmış çalışmalarını bulmaktaydı. Profesyonel mesleği ve hobileri gereği teknolojiyi çok yakından takip etmeye çalışmaktaydı. Özellikle son yıllarında inanılmaz bir şekilde gelişen mobil teknolojiler alanında da çalışmaktaydı.

Emre Hasan Akbayrak'a ait yayınlar;

- Kütüphanelerde çarpıcı uygulamalar
- Orta Doğu Teknik Üniversitesi Kütüphanesi'nde hizmet kalitesi ölçümü
- Orta Doğu Teknik Üniversitesi Kütüphanesi elektronik tez koleksiyonu
- Institutional repository movement in Turkey

Katkıda bulunduğu, görev aldığı birçok çalışmaya <https://bluesyemre.com/tag/emre-hasan-akbayrak/> adresinden ulaşabilirsiniz.

Yazıya son verirken Emre Hasan Akbayrak'ın aramızdan ayrılmasının acısını her daim yaşayacağımı ve onu hiçbir zaman unutmayacağımı söylemek istiyorum.

Sizi Hiç Unutmayacağız Emre Bey

@atilimlibrary

+90 542 446 78 73